

РЕШЕНИЕ

№ 252

гр. София, 13.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 04.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **11908** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] с адрес [населено място], [улица], блок 6, представлявано от управителя М. Ц. В. срещу ревизионен акт № Р – 22221717005199 – 091 – 001/05.04.2018г., потвърден с решение № 1096/27.07.2018г. на директора на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С..

С ревизионния акт са установени задължения на жалбоподателя по ЗДДС в размер на 43 499.17 лева главница и 11935.15 лева лихви за данъчните периоди от месец септември 2014г. до месец ноември 2016г. и по ЗКПО в размер на 10 121.23 лева главница и 2 616.27 лева лихви за забава за данъчните периоди 2014г. и 2015г. Задълженията са в резултат от облагане по реда на чл. 122, ал. 2 с ДДС на извършени, но неотразени продажби на обувки, които приходната администрация е приела, че представляват доставка по смисъла на чл. 6 от ЗДДС с място на изпълнение на територията на страната, облагаеми по смисъла на чл. 12, ал.1 от ЗДДС, при достигнат облагаем оборот над 50 000 лева, от дата по чл. 102, ал. 4 от ЗДДС. Задълженията по ЗКПО са формирани въз основа на укрити приходи от продажбите на обувки, за които с ревизионния акт е начислен ДДС.

С жалбата се иска отмяна на ревизионния акт като незаконосъобразен. Правят се възражения, че справка от [фирма], въз основа на която са направени изводи за неотчетени продажби е непълна, неточна и направена некоректно. Платените суми и стоките са изпращани от лица, които не са служители на търговското дружество. За

периода, за който се твърди, че има укриване на приходи, са заведени преписки за присвояване на 300 чифта обувки със средна продажна стойност около 45 000 лева. За всяка продажба от [фирма] е издаван законосъобразен финансов документ, който впоследствие е осчетоводяван.

Ответникът, чрез упълномощения си процесуален представител прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана и потвърждаване на ревизионния акт по съображения, изложени в решението на директора на дирекция „ОДОП“. Претендира юрисконсултско възнаграждение и внесения депозит за ССЧЕ.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, счита за изяснено от фактическа и правна страна следното:

По процесуалната допустимост на жалбата:

Жалбата е подадена в срок, след изчерпване на възможността за оспорване на ревизионния акт по административен ред, от процесуално легитимирано лице, което има правен интерес да обжалва ревизионния акт, предвид установените с него допълнителни данъчни задължения. По изложените съображения, жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е частично основателна.

Ревизията е възложена със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22221717005199-020-001/08.08.2017г., изменяна със Заповеди № Р-22221717005199-020-002/31.10.2017г. и № Р-22221717005199-020-003 от 04.12.2017г., издадени от М. Й. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“, упълномощена със Заповед № РД – 01 – 803/07.06.2017г. на директора на ТД на НАП – С.. Предмет на ревизионното производство е установяване на задължения по ЗДДС за периодите от 01.09.2014г. до 30.11.2016г. и по ЗКПО за периодите от 01.01.2014г. до 31.12.2015г. За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад № Р-22221717005199-092-001 от 06.02.2018 г., срещу който е подадено възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, прието за неоснователно с ревизионен акт № Р – 22221717005199 – 091 – 001/05.04.2018г., потвърден с решение № 1096/27.07.2018г. на директора на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С.. В хода на съдебното производство е приета административната преписка. Приложените към жалбата писмени доказателства се съдържат и са част от административната преписка. По делото е назначена съдебно - счетоводна експертиза. Заключение на вещото лице по нея е че за процесния период от 01.2014г. до 12.2015г. в счетоводните регистри на [фирма] няма осчетоводени разходи за куриерски услуги, предоставени от [фирма]. Експертизата е установила несъответствие между осчетоводените приходи от продажби и посочените от [фирма] суми, изплатени на жалбоподателя по наложни платежи и пощенски парични преводи. Получатели на сумите са Р. В. - управителка на [фирма], служители по трудово правоотношение с дружеството, съпругът на Р. В. – Л. В. С., брат му А. В. С.. От [фирма] суми са получавали и Л. Ц. и П. Г., от името и за сметка на [фирма]. Общо П. Г. е получила 3240 лева, а Л. Ц. – 13 842 лева.

Съласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално - правните разпоредби по издаването му.

Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл.119, ал. 2 от ДОПК, от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията, посочени в Заповед за възлагане на ревизия №Р-22221717005199-020-001/08.08.2017г.,

изменяна със Заповеди № Р- 22221717005199-020-002/31.10.2017г. и № Р-22221717005199-020-003 от 04.12.2017г. Възложителят на ревизията е упълномощен със Заповед №РД – 01 – 803/07.06.2017г. на директора на ТД на НАП – С.. Ревизионният акт е подписан с квалифициран електронен подпис, неоспорен от страните по делото. Издаден е в предвидената форма, съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа изискуемите реквизити по чл.120, ал. 2 от ДОПК. Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административно - производствените правила, които да са самостоятелно основание за отмяна, при съобразяване и на разпоредбата на чл. 160, ал. 4 от ДОПК.

Правилно е приложен и материалния закон.

Основата за облагане с ДДС и корпоративен данък е определена по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК, при наличие на предпоставката на чл. 122, ал.1, т. 2 от ДОПК – данни за укрити приходи. На жалбоподателя е връчено уведомление по чл. 124 от ДОПК № Р-22221717005199- 113-001/17.08.2017г.

Установено е в хода на ревизията, че дружеството [фирма] извършва търговия с кецове чрез онлайн магазин и стационарен обект, находящ се на адрес гр. С., ул. Ц. А. I, № 15. Начините на плащане за покупки от онлайн магазина са „при получаване от куриер“ и „банков трансфер“. Изискана е информация за осъществените покупки чрез куриер. Представена е справка в електронен вид за събраните в полза на [фирма] суми от наложен платеж и пощенски паричен превод от [фирма]. Същата съдържа данни за номер на товарителницата, с която се обективира доставката; дата на товарителницата; получател; сума на наложения платеж; вид на стоката; дата, на която събраният наложен платеж е изплатен и друга относима информация към конкретната доставка. От [фирма] са изискани писмени обяснения за начина на организация на онлайн магазина. Отговорът на дружеството е че не е извършвало продажби чрез Интернет за периода 2013г. – 2016г., а онлайн магазинът е само за реклама и популяризация. Подаден е сигнал за кражба на 300 броя обувки, с което са обяснява разликата в приходите и продажбите по справката на [фирма]. Част от сумите по наложените платежи са получавани от Л. Ц. и П. Г., които многократно са изпращали от името на [фирма] стока и са прибирали сумите за своя сметка. От изплатена сума на наложени платежи в размер на 218 203 лв., само за 16 700 лв. са открити издадени касови бонове от [фирма]. Съпоставката е извършена по сума на касов бон и дата на касов бон със сумата на наложения платеж и датата на товарителницата. За сумата от 202 503 лв. не са открити издадени касови бележки. В хода на ревизията, след като са прегледани предоставените от [фирма] ордери е попълнена справка, като срещу всяка една товарителница съгласно копието на съответния РКО е попълнено лицето, получило сумите на наложените платежи. Видно от тази справка, неопровергана с доказателства от жалбоподателя, най - голяма част от сумите по наложените платежи е получила управителката и съдружник в „Ш. кецове“О. Р. В.. Останалите са получавани от физически лица, за които жалбоподателят е посочил, че сумите от наложените платежи са осчетоводявани в деня на получаване на същите, а не при изпращане на пратките. Тези физически лица са съпругът на управителката Р. В., неговият брат, служители по трудово правоотношение с [фирма] и други, за които е установено, че са получавали парични средства от [фирма] във връзка с търговската дейност на [фирма]. Сумите са предавани на управителката Р. В.. За лицата Л. Ц. и П. Г. е заявено, че са продавали и приемали суми по наложени платежи от свое име и за собствена сметка. Видно от

заклучението на съдебно – счетоводната експертиза, общата получена от тях сума е в размер на 17 082 лева. Р. В. е дала обяснения, че не всичко, което е продавано с наложени платежи чрез [фирма] от името на [фирма] е осчетоводявано, като за лицата Л. Ц. и П. Г. изрично оспорва да е получавала средствата от извършените от тях продажби от името и за сметка на [фирма].

В хода на ревизионното производство и с назначената съдебно – счетоводна експертиза са установени укрити приходи по смисъла на чл.122, ал.1, т. 2 от ДОПК. Това са всички изплатени суми по справка на [фирма] за продажби чрез онлайн магазина на [фирма], за които подписите на получателите в РКО са на служители на [фирма], на управителката Р. В., на съпруга ѝ, на брат ѝ и на другите лица, които са дали обяснения, че са получавали суми от името и за сметка на [фирма], но са ги предавали на Р. В.. Тези средства не са били осчетоводени от [фирма]. Обосновано и законосъобразно е прието в ревизионния акт, че те представляват укрити приходи. Приходната администрация е доказала наличие на основание за определяне на основата за облагане по предвидения в чл. 122, ал. 2 от ДОПК ред за всички неосчетоводени от [фирма] и платени от [фирма] суми. В случая данъчната основа за облагане законосъобразно е обоснована с обстоятелствата по чл. 122, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК. Размерът на укритите приходи е определен въз основа на доказателства, предоставени от [фирма]. Те кореспондират с обясненията на физическите лица, подписали РКО и получили средствата по доставките. Неоснователно е възражението, че следва да се изключат получените суми от Л. Ц. и П. Г.. При ревизия по особения ред на чл. 122, ал.1 и ал. 2 от ДОПК, след като безспорно приходната администрация е доказала основания за облагане по реда на чл. 122, ал.1 от ДОПК, съгласно чл. 124, ал. 2 от ДОПК, фактическите констатации в ревизионния акт се смятат за верни до доказване на противното. Спорно в случая е дали средствата по РКО, за които са налице писмени доказателства, че продажбите са извършени от [фирма], но насрещната престация е получена от Л. Ц. и П. Г. са постъпили в жалбоподателя. По данните от куриера, продажбите са от името и за сметка на [фирма]. Заклучението на вещото лице по ССЧЕ е че подател на пратките по товарителниците (1546 броя) са управителката Р. В. ѝ, нейният съпруг и [фирма]. Обясненията на служителите на [фирма], отделно обясненията на Л. Ц. и П. Г. потвърждават, че физическите лица са получавали суми от куриера срещу РКО, които са предавали на управителката на дружеството. Това се потвърждава и от обстоятелството, че част от получените по РКО средства от Л. Ц. и П. Г. са осчетоводени като приход от [фирма]. Съвкупно преценени доказателствата оборват тезата на жалбоподателя, че Л. Ц. и П. Г. са продавали стоки на дружеството за своя сметка. При прилагане на чл. 124, ал. 2 от ДОПК в доказателствена тежест на жалбоподателя е да обори констатациите в ревизионния акт, което в случая не е извършено. С ревизионния акт са установени задължения по ЗДДС за периода от 09.2014г. до 11.2016г. в размер на 43 499.17 лева главница и лихви за забава в размер на 11 935.15 лева. С т. 5 от заключението на съдебно – счетоводната експертиза, неоспорена от страните, задълженията на [фирма] по ЗДДС за ревизирания период от 09.2014г. до 11.2016г. за приходи, получени от Р. В., служители по трудов договор в [фирма], съпруга на Р. В. – Л. В. С. и брат му А. В. С. са в размер на 45 688.83 лева главница и лихва за забава до датата на издаване на ревизионния акт в размер на 12 489.10 лева. Установеният размер на задълженията по експертизата е по-висок от определения с ревизионния акт. Предвид забраната за влошаване на положението на

жалбоподателя ще следва да се потвърди размерът на задълженията, установен с ревизионния акт, а жалбата да се отхвърли изцяло като неоснователна и недоказана.

По ЗКПО: За 2014г. във връзка с така установените по-горе получени средства от продажба на обувки чрез онлайн магазина на [фирма], които не са били осчетоводени е направен извод за укрита и необложени с корпоративен данък приходи от жалбоподателя. За 2014г. е подадена годишна данъчна декларация с вх. №2218И0026873/26.02.2017г. с данъчен финансов резултат печалба от 9646.16 лв. Данъчната администрация е приела укрита приходи за отчетната 2014 г. в размер на 40551.67 лв., обстоятелство по чл.122, ал.1, т. 2 и 4 от ДОПК, което изисква данъчната основа за облагане с корпоративен данък да се определи по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК. Сумата от 40551.67 лв. е получена, като от общата сума на изплатените наложени платежи с ДДС 48662.00 лв. за 2014г. се извади ДДС 8110.33 лв и е прибавена към декларираните от дружеството приходи за 2014г. Извършена е и корекция на декларираните разходи. За определяне на неотчетения разход /отчетната стойност на реализираните стоки за недекларираните приходи/ при ревизията се взема под внимание търговска надценка за 2014 г. в размер на 281 %, определена, като сумата на приходите от продажби по оборотна ведомост за 2014 г. от 41683,00 лв. е разделена на балансовата стойност на продадени стоки /к-т 304/ по оборотна ведомост от 14 850 лв. Посочената надценка е взета за определяне на сумата на разходите, които съответстват на установените при ревизията укрита приходи. Определената годишна данъчна основа по чл. 122 от ДОПК е равна на разликата между установените приходи в размер на 82 234,67 лв. и установените съответстващи им разходи в размер на 47 068,04 лв. В резултат на това са установени задължения по ЗКПО за 2014г. в размер на 3664.43 лева главница и 1195.15 лева лихви. По делото е прието заключение на ССЧЕ, неоспорено от страните, което съдът кредитира изцяло. При спазване на подхода на данъчната администрация, по заключението на ССЧЕ за 2014г. общо приходите без ДДС са 80 528.83 лева, а не 82 234.67, както е по ревизионния акт. Съответните разходи общо са 49 972.79 лева. Дължимият допълнително корпоративен данък е 2 238.75 лева главница и лихви до датата на издаване на ревизионния акт на 05.04.2018г. в размер на 685.13 лева, над които суми следва ревизионният акт да се отмени в частта на установените задължения по ЗКПО главница и лихви.

За 2015г. във връзка с констатациите за неосчетоводени приходи също е направен обоснован извод за приложимост на чл. 122, ал. 1, т.2 и т.4 от ДОПК и определяне на данъчната основа за облагане с корпоративен данък по чл. 122, ал. 2 от ДОПК. По ревизионен акт задълженията по ЗКПО за 2015г. са в размер на 6456.80 лева главница и 1318.14 лева лихви. Определени са като към декларираните по ГДД приходи е прибавена сума в размер на 118 938.33 лв., неосчетоводени приходи. Сумата от 118938.33лв. е получена, като от общата сумата на изплатените наложени платежи с ДДС 142726 лв. за 2015 г. се извади ДДС 23787.67 лв. Сумата от 142726 лв. е сумата на наложените платежи, за която е установено, че няма издадени касови бележки, след съпоставка с КЛЕН. Начислени са и съответните разходи, определени при съпоставимост на декларираните данни по отношение на разходите, посочени в ГДД и ОПР и включени при определянето на данъчния финансов резултат от жалбоподателя. По отношение на размера на дължимия данък, приходите и разходите, настоящата инстанция кредитира заключението на вещото лице като обосновано, компетентно и неоспорено от страните. Съгласно приетата по делото експертиза

приходите за 2015г. са общо 157 110.83 лева без ДДС, а разходите са 117 277.74 лева. Дължимият корпоративен данък е 3 983.31 лева главница и 813.43 лева лихви, над които суми следва ревизионният акт да се отмени в частта на установените задължения по ЗКПО главница и лихви.

В частта по ЗКПО общо за 2014г. и 2015г. следва ревизионният акт да се отмени за сумата над 6 222.06 лева главница и лихва в размер на 1498.56 лева към датата на издаване на ревизионния акт на 05.04.2018г.

С оглед изхода на делото, искането на ответника за присъждане на разноски се явява основателно и следва да се уважи, като в полза на дирекция "ОДОП" - [населено място] се присъдят разноски (минимално юрисконсултско възнаграждение и разходи за вещо лице), пропорционално на отхвърлената част от оспорването, общо в размер на 3126 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1, и чл. 161, ал. 1, изречение второ и трето от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс, съдът

РЕШИ :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на [фирма], ЕИК[ЕИК] с адрес [населено място], [улица], блок 6, представлявано от управителя М. Ц. В. срещу ревизионен акт № Р – 22221717005199 – 091 – 001/05.04.2018г., потвърден с решение № 1096/27.07.2018г. на директора на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С. в частта на установените задължения по ЗДДС за данъчни периоди от 09.2014г. до 11.2016г. в размер на 43 499.17 лева главница и 11 935.15 лева лихви, както и в частта на установените задължения по ЗКПО за 2014г. и 2015г. в размер на 6 222.06 лева главница и лихви в размер на 1 498.56 лева.

ОТМЕНЯ ревизионен акт № Р – 22221717005199 – 091 – 001/05.04.2018г., потвърден с решение № 1096/27.07.2018г. на директора на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С. в частта на установените задължения по ЗКПО за 2014г. и 2015г. над 6 222.06 лева главница и над 1 498.56 лева лихви до 10 121.23 лева главница и 2 616.27 лева или за сума в размер на 3899,17 лева главница и 1 117.71 лева лихви.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] с адрес [населено място], [улица], блок 6, представлявано от управителя М. Ц. В. да заплати на Националната агенция за приходите – дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"- [населено място] при ЦУ на НАП разноски за съдебното производство в размер на 3126 (три хиляди сто двадесет и шест) лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14 - дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ: